

JAK TO VIDĚT TATĚNEK, JAK MAMINKA - 2

Stáda, 06 květen 2015

Ludmila Hamplová se narodila v České Těbové, železniční metropoli země, díky čemuž touží neustále někam vlakem. Ve zdejší oblasti je to poměrně časté onemocnění, které je, zdá se, neléčitelné. Proto vlakem vyráží po celé Evropě, nejraději do Polska, které sice patří k zeměpisně jako naprosto bizarní země, ale Lída ze zkušenosti ví, že je tak bizarní, a je krásná.

Mimo jiné objevuje zdejší módu, autentickou kuchyni a také obrazy gay kluby, což jí zůstalo jako profesionální deformace z absolvovaného studie Gender studies a práce v homosexuálním časopise Lui magazín, kde byla jedinou heterosexuální a vdanou redaktorkou v dalších podobných periodik celého světa.

Kromě toho pracovala i pro Reflex a pravidelně publikuje v Lidových novinách a časopise Žena a život. Věnuje se módním, životním stylu, zdraví a psychologii, kterou studuje v Brně. Vdala se ve dvaceti letech a rodila ve třicetiletosti, čímž si podle svého okolí naprosto zničila život. S sestřičkou dcerou Aniškou jsou milovnice zvířat druhu. V tuto chvíli se v jejich minibusu nachází dva psi, dvě kočky (jedna vytažená jako kotva pomocí popelnice je tak drsná, že se jí bojí nejen oba psi, ale i návštěvníci, které do bytu zavítají) a jeden káček jménem Preclík.

Kromě svého manžela miluje jeřáb Herculů, což je jediný muž, kterému by byla ochotna sexuálně podlehnout. Manžel tuto úchylku chápe a toleruje, jen si dává setsakramentský pozor na všechny chlápky v saku a buďťmince, kteří mají přístavový knír a prochází se okolo jejich domu s holkou. - - - - - Jak už jsem hlásala na stránce, jsem prima knížku, kde je velmi zajímavým stylem popisováno jedno mladé manželství. Neodolám, a kousek z ní vám i dnes "obtsknu". A stejně jako minule, pro jednodušší určení, kdo co psal, je to nadepsáno známými znaky - pro ženu, pro muže. A vy budete mít zase nejen možnost čtení, ale i soutěžení o tuhle čest. Tak - jdeme na to: TELEFON Můj muž si vždycky myslel, že moc mluví. Navíc mi pravidelně opakovaně zahlcují naprosto nepodstatnými informacemi. "Rád si s tebou promluví o tom, co se stalo dneska na pískovnici, co zase vyvedla naše dcera a jestli všechno snědla, ale dej mi pár minut na vydechnutí, zápal na mě kolikrát jako raněný akal, když se vrátil z práce a já na něj spustila pár opravdu děležitých věcí o životě naší společné domácnosti. Konečně jsem si chtěla promluvit s někým, kdo dvoutileté dítě, jiná stejně postižená matka, pes, kočka nebo myška. Ale tohle muži nechápou. Zvláště když jsou ženy na "dovolené" doma a oni v práci. Oni celý den mluví, ale náš slovník se omezí na "Pokakala ses?", "Chceš mlíko?", "Budeme dlat háj", "Teď se na normální konverzaci a ten nechápavý parchant vám pak řekne: "Dej mi pár minut na vydechnutí." Proto jsem se rozhodla svého muže potrestat, aby pochopil, jaký poklad má doma. Mým nástrojem pomsty se stala Petra. Určitě ji znáte. Každá z nás má takovou holku v práci nebo ve svém okolí. Žena, o které dodnes netuším, jak vlastně dýchá, proto že neustále mluví a pustí vás ke slovu jen tehdy, když jí zaskočí sousto. Petra má jeřáb, jednu velkou výhodu. Svou sestru Katku. Ta sice moc nemluví, jak by taky mohla, když vyráží s Petrou, ale zase se ráda směje. Pozvala jsem k nám oba na návštěvu. Našla jsem do nich své nejlepší víno, a když muž dorazil z práce a už se chystal říct tu svou trapnou větu o chvíli na vydechnutí, všichni si, že máme návštěvu. Posadila jsem ho ke stolu a dopřála mu ten koncert složený z neustálého mluvení, přerušovaného výbuchy afektovaného smíchu. Nejdříve se ten bídák snažil utéct s tím, že musí venčit psy. Pak hledal spunt do uší, a padl vyčerpán tím vším hlukem. Asi po hodině jsem holkám zavolala taxíka a ony pak kudy hlasitě opustily náš byt. "Bože, láska, já jsem tak rád, že jsem si vzal právě tebe," řekl mi sám od sebe po odchodu návštěvní manžela, který obvykle na takové citové výlevy není. Teď se ale proměnil v chápavého a milujícího partnera. Kdyby náhodou zapomněl, jaký poklad má doma, stačí pozvat Petru a Katku. x x x x x "Jsi zrada, víš to?" řekla mi kolegyně, když jsem přímě telefonování s manželem přerušil ramenem mobil na ucho a dál se věnoval psaní textu. "Aha. Hm. Fakt? Jo. No, vidíš to? Taky tě mám rád." Tohle je běžné poště slov, která většinou manželce řeknu během jednoho z asi dvou telefonátů, kterými mě v práci denně pošle. Poště občas občas občas, sledně však dbám, aby slova "ahoj" bylo vždy poslední a aby to "Taky tě mám rád" následovala za podobnou větou ze strany manželky. S telefonáty své ženy většinou nakládám jako se sny. Když skončí, v devadesáti devíti případech ze sta jejich obsah ihned zapomenu. Tuhle metodu jsem se naučil od bývalého kolegy Pavla. Ten svůj přerušil k dokonalosti, když telefon během odkládání na stůl a občas do něj jen zahuřel: "To víš, že tě poslouchám, miláčku, pro mě je vášně děležitě, co mi chceš říct." Bylo mi třicet a myslím, že chlap změnil svůj život. Jenom díky ignorování obsahu telefonátů svých přítelkyň jsem s nimi měl klidné a vyrovnané vztahy, navíc považovaly za vstřícného a naslouchajícího muže. Na rozdíl od svého tehdejšího kolegy jsem svůj

partnerkám vÁ¼dy skuteĎnĎ naslouchal. I kdyĎ, Ďme si to na rovinu, naslouchat a vnĕmat, co Ďena Ďíká, je nĎ jinĕho. Mĕj tehdeĎ; koleg a Honza je z jinĕho soudku. NaĎe poĎnání povaĎoval stejnĎ jako má souĎasnĎ kolegynĎ za zrdĎné, ignorantské a vĎi Ďenám necitlivĕ. PrávĎ proto mu Ďádný vztah dlouho nevydrĎel. „ProĎ tohle, prosím tĎ, ĎeĎ? Na to se vykaĎli.“ Tyhle vĎty jsme od Honzy slĕchali bĎhem jeho telefonátĎ s pĎitelkynĎmi a jenom jsme se na sebe s Pavlem vĎdounĎ šklebili. NaĎe domlouvání, Ďe nemá ĎeĎit, co mu Ďeny do telefonu sdĎlujĕ, jen pĎitakĎvat, nebral v potaz. Není divu, Ď Pavlovo manĎelstvĕ je šĎastné uĎ tĎicet let a to moje také zatĕm moc nekulhĎ, Honza je permanentnĎ sám. Ano, uĎ je to tak, ignorance je v tomto pĎípadĎ vĕ neĎ dobrĎ cesta ke spokojenĎmu manĎelstvĕ. - - - - -

A pokračĎjeme v soutĎĕi - soutĎĕi o nejlepĎ; krĕtký text na tĕma, zadanĕ vĎdy tou jednou právĎ publikovĎ kapitolou. Budou ukĎzky tĎmi, soutĎĕi se proto o tĎi knĕky!

Svĕj textĕk pošlete e-mailem na adresu daniela zavinĎ kudlanka.cz. Potĕ bude uveĎejnĎ a budete bodovat, jak se vĕm lĕbĕ. Ten u vĕ; nejĕpĎ;Ď vyhraje nĕvodnou knĕku, Jak pĕĕt manĎelstvĕ!

NezapomeĎte proto uvĕst svĕ jmĕno a adresu...

mj. pro ty, kteĎ by si chtĕli knĕku koupit hned: zde ji najdete: v nakladatelstvĕ EPOCHA na eShopu

Takĕe soutĎĕní otĕzka Ď. 2: jak komunikujete vy, jak ĎeĎite "problĕmy" toho druhĕho?